

VICTOR HUGO

NHÀ THỜ
ĐỨC BÀ
PARIS

VIỆN VĂN HỌC VÀ VĂN MIỆU VIỆT NAM

Victor Hugo

Nhà thơ đức bà Paris

Mục Lục

[Thông tin ebook](#)

[Chương 1 Gian phòng lớn](#)

[Chương 2 Nàng Esmeralda](#)

[Chương 3 Cái hũ vỡ](#)

[Chương 4 Những tâm hồn đẹp đẽ](#)

[Chương 5 Viện công tố](#)

[Chương 6 Cái lỗ chuột](#)

[Chương 7 Một giọt nước mắt đổi lấy một giọt nước](#)

[Chương 8 Định mệnh](#)

[Chương 9 Đồng tiền thành lá khô](#)

[Chương 10 Bà mẹ](#)

[Chương 11 Gã dị dạng](#)

[Chương 12 Gringoire có những ý tưởng tốt](#)

[Chương 13 Niềm vui muôn năm](#)

[Chương 14 Châteaupers cứu nguy](#)

Thông tin ebook

Tên truyện : Nhà thờ đức bà Paris

Tác giả : Victor Hugo

Nguồn : <http://vnthuquan.net>

Convert : Bùi Xuân Huy (santseiya_TVE)

Ngày hoàn thành :25/02/2007

Chương 1

Gian phòng lớn

Ngày 6 tháng giêng 1482 tất cả các chuông nhà thờ của thành phố rung hết cỡ, đánh thức dân Paris dậy.

Họ nôn nao, vì hôm nay là ngày các Vua và hội của thẳng Diên. ở Grève có trồng cây chúc mừng tại nhà thờ Braque và trình diễn vở kịch tôn giáo tại dinh Tòa án.

Từ sáng sớm, nam nữ thị dân khắp nơi đổ về ba địa điểm đã định. Các tư gia và cửa hiệu đều đóng cửa. Phần đông kéo nhau đến Grève, vì thời tiết mùa này hợp hơn, hoặc đổ về phòng lớn của Tòa án, nơi kịch tôn giáo sẽ được trình diễn. Phòng này cửa được che kín. Dân hiếu kỳ đồng lòng bỏ mặc cây chúc mừng thừa thớt hoa, đứng run rẩy cô đơn dưới bầu trời tháng giêng.

Vở kịch chỉ được bắt đầu sau tiếng chuông thứ mười hai của đồng hồ Tòa án. Nó sẽ được trình diễn trên một cái bục sát tường, phủ nhiều điều, gọi là bàn đá hoa cương. Diễn kịch giờ ấy thế là muộn. Công chúng chờ từ sáng, mỗi lúc thêm đông nghịt. Vương vú, sốt ruột, họ cãi lộn vì bất cứ lý do gì. Đám đông phải chờ đợi quá lâu, lại bị nghẹt thở, bị lèn chặt, bị giam kín, bị xô đẩy, bị chèn ép, nên họ trở nên mệt mỏi.

Trong sự huyên náo của họ có một cái gì đó gắt gao chua chát.

Người ta chỉ nghe thấy tiếng ca thán, những lời nguyện rửa của bọn sứ giả phơ-la-măng đã tới từ hai hôm trước để thu xếp đám cưới của thái tử và công nương Marguerite xứ Flandres, những lời phản ứng viên phán quan của các thương gia, chống lại Hồng y giáo chủ De Bourbon, pháp quan của Tòa án, chống lại các tên cảnh sát, gậy lăm lăm trong tay, chống lại cái rét, cái nóng, thời tiết xấu, chống lại giáo hoàng của các thằng Điên, chống lại giám mục của Paris, chống lại các hàng cột, các pho tượng, cái cửa đóng kín mít, cái cửa sổ mở toang.

Tất cả làm cho bọn học sinh trường dòng, lũ đầy tớ lẫn trong đám đông rất khoái, chúng pha thêm vào sự bất bình những lời châm chọc, những trò tai quái, khác nào chích thêm vào tâm trạng bức dọc những mũi kim nhọn..Trong bọn chúng còn có một lũ tếu đang táo tợn ngồi vắt vẻo trên đỉnh cột. Sau khi đập vỡ kính một cửa sổ, chúng ném những cái nhìn, những lời trêu chọc vào đám quần chúng đang chen chúc trong và ngoài phòng. Qua cử chỉ tức cười, tiếng cười hô hố, tiếng gọi nhau nhạo báng từ đầu đến cuối phòng, không khó gì không nhận ra rằng bọn giáo đồ này không phải chia sẻ nỗi bức bối, mệt nhọc của những người có mặt.

Chúng biết khai thác cảnh tượng đang diễn ra để có thể kiên nhẫn chờ màn kịch khác.

Người ta la hét gọi nhau. Người anh của viên thái thú Gilles Lecornu xuất hiện. Lập tức những lời chế giễu trút vào lão, Gilles Lecornu toát mồ hôi, thở phì phò, nổi cáu:

- Ghê tởm! Học trò mà ăn nói với các vị trưởng giả thế bao giờ. Thời ta thì bọn bay sẽ bị quất cho mấy thanh củi rồi đem thiêu sống.

Sự vui nhộn, những lời giễu cợt càng tăng.

Cuối cùng, đồng hồ điểm chính Ngọ. Im lặng thay cho huyền ảo. Những cái cổ vươn ra.

Những con mắt hau háu hướng về phía bàn cẩm thạch, nhưng chẳng có gì cả.

Thế này thì quá lắm.

Người ta đợi một, hai, ba phút, mười lăm phút vẫn chẳng thấy gì. Tăm bực vẫn vắng tanh.

Sàn kịch câm lặng. Sốt ruột rồi nổi giận. Những tiếng càu kình bật lên: